

Výlet po západní a jižní části ostrova se zastávkami na přírodu, historii a koupání.

Archipoli

Z Kolymbie vyrážíme okolo 9 hodiny ranní směrem na Archipoli, kde je benzínová čerpací stanice. V Archipoli jsme se trochu promotali zdejšími uličkami, ale z architektury nás nezaujalo nic. Takže pokračujeme směrem na starověký Kamiros.

Kamiros, vykopávky v Kamirosu, parkování u Kamirosu

Sjezd z dálnice a nahoru po asfaltce do kopce. První co vidíme v okolí vstupu jsou dělníci s kladívky, kteří sedí na kamenech - asi vyrábí historii - nene, upravují kameny pro rekonstrukci Kamirosu. Další pohled je na totálně ucpané parkoviště. Hlavně to mají na svědomí autobusy - všichni stojí podélně... Nacházíme místo úplně na konci parkoviště, těsně u srázu.

Něco málo o Kamirosu a prohlídka Kamirosu

Kamiros byl nejmenší ze tří starověkých měst vzniklých v dobách Rhódského státu. Nachází se na západní části ostrova. Vzhledem ke své poloze bylo město mnohem více izolované než například Lindos (viz. výlet na Lindos) a méně aristokratický než Ialysos (viz. výlet na Ialysos), což vedlo k velkému zachování jeho původního charakteru. O Kamirosu psal již Homér, který jej označil za úrodný.

Vstupní brána - cena 4 EUR, studenti ze zemí EU zdarma - pokud tedy máte ISIC nezapomeňte na něj. Ke vstupenkám dostáváme malou mapičku a letáček s popisem hlavních částí a informací o nich. Vpravo od vstupní brány jsou toalety.

Vydáváme se na prohlídku a fotografování. Občas slyšíme pískání - někdo snad dostal žlutou? Jo i ne. Hlídači napomínají turisty, kteří se snaží vylézt na zbytky zdí. Z horní části komplexu je výhled na svažující se krajinu a vzdálené moře. Bohatší obyvatelé bydleli v této části, pak následovalo „běžné“ obyvatelstvo a pak následovala veřejná místa. Možná si kladete otázku proč ti nejbohatší museli pořád šplhat do kopce? Oni to vlastně chtěli, protože v horní části jsou studny a voda poté stékala dolů do města místním vodovodním systémem. Kdo chtěl mít nejčistší vodu, musel bydlet na kopci. Z Kamirosu se vydáváme na Kritinii a hrad Kastelos.

Mandriko

Mandriko je menší vesnička při cestě směrem na Monolithos a dále na Prasonisi. Zajíždka z hlavní trasy je odhadem do 2 kilometrů tam a zpět. V Mandriko (Mandrice?) nás zaujal menší, pěkně upravený kostel - možná by se hodil i jiný popis, ale pro nás to byl kostel. Ke kostelu vede velice pěkné podloubí a ještě se lze projít malou zahrádkou okolo - najdete zde např. olivovník nebo granátová jablka, ale i ostatní květena zde stojí za prohlídku.

Dovnitř jsme se nedostali, bylo zavřeno. Takže jen krátká zastávka s procházkou a focením a pokračujeme dále na Kastelos.

Hrad Kastelos jsme viděli již z dálky po silnici. Mohutně se tyčí nad krajinou a zvenku je snad fotogenický odevšud. K hradu musíte sjet z hlavní cesty – směrovku jsme přehlédli, takže otáčení a pak již směr parkoviště k hradu. Výjezd je ke konci celkem do kopečka okolo restaurace. Na parkovišti stojí opět 2 autobusy a opět naprosto neskladně.

Parkujeme a stoupáme raději boční cestou, jelikož shora se doslova valí dav ruskojazyčně hovořících turistů.

Když píši valí, je to celkem výstižné. Představte si kompaktní dav, který skoro popobíhá a osamoceným poutníkům se nechce uhnout. Zpravidla to dopadá tak, že poutník stojí a čeká až skončí tento „nálet“. Takhle se to zdá jako sranda, ale na dalších zastávkách jsme se bohužel s touto jednotkou setkávali snad pravidelně. Nejhorší na tom bylo, že oni naprosto ignorují Vaši bezpečnost. Jsou místa, kde je chodníček velice úzký a chybí zábradlí (případ Monolithos) a tam jsme byli několikrát bez okolků postrčeni směrem ke srázu. Příjemné to není, ale jim je to naprosto jedno. Říkáme jim „tlačiči“.

Boční cesta končí asi v půli schodiště a pak již stoupáme k bráně hradu. Hned za bránou vpravo je opuštěná bouda pro vrátného. Schůdnost vnitřku hradu je ztížena vlivem kamenitého terénu a horších cest. Vyjma několika fotek zbytků věže a velkého výhledu na moře a do krajiny jsme v hradu nic jiného neobjevili.

Vracíme se k autu a pokračujeme dále na Monolithos.

Kritinia

V Kritinii potkáváme muzeum místního folkóru. Vstup je zdarma. K vidění jsou především kroje a dochované ukázky života místních. Staré nádoby, obydlí a uspořádné ložnice, tkalcovský stav a další. Pořizujeme opět foto, daří se to dříve než dorazí „tlačiči“.

Venku před muzeem je možnost občerstvení – čerstvě vymačkaný pomerančový džus stojí 3 EUR. Je to nejdražší co jsem viděl. Objem okolo 2,5 dcl. Děkuji.

Glifada Beach

Z Kritinie pokračujeme dále a sjíždíme z hlavní cesty směr na Glifada beach. Cesta je užší a zpočátku vede lesem, kde narudlé jehličí překrývá okraje vozovky – celkový pohled je uklidňující a příjemný. Sjezd až k úrovni moře trvá dobrých 10 minut – otáčka, 10 metrů, otáčka...

U moře vidíme křižovatku – doleva bouda a konec cesty doprava asphalt 200 metrů a konec cesty. Směrovka? Žádná. Volíme doleva, u boudy zastavujeme a scházíme na kamenitou pláž. Je čas na oběd. Posezení je příjemné, je zde prázdná a hezký výhled na moře.

Monolithos

Sjíždíme z hlavní na odbočce k Monolithos. Cesta nás vede skrze městečko a pak dále do kopců podél útesů. Panorámata jsou skvělá – hlavně pro spolujezdce :-). Monolithos stojí osamoceně na skále. Parkování jsme neprve chtěli na příjezdové silnici při pohledu shora, stálo zde spousta autobusů, ale pak jsme pokračovali dále a dobře jsme udělali. Cesta odsud není z nejkratších.

Zde se vyjme až v paty schodiště k pevnosti u Monolithos. Po pravé straně je restaurace a prodejna suvenýrů. Parkování se zde provádí asi neorganizovaně a hlavně stylem kde se dá...

Kráčíme po cestičce směrem ke vstupu, po schodech - jsou místy kamenité a kloužou, chybí zábradlí, bezpečnost mizivá. V pevnosti se to nezlepší. Za centrum pevnosti lze považovat zdejší kapli. Zapalují se zde svíčky a je zde plno a taky naprosto vydýchaný vzduch - jak mohou ty svíčky hořet nechápu. Se slabším tlakem bych tam nevlezl.

Výhled z hradeb ukazuje divoké pobřeží. Zpátky k autu a směrem na Fourni Beach.

Fourni Beach

K Fourni Beach pokračujete dále cestou od Monolithos - nejde to minout - pořád z kopce. Cesta je značená jako neasfaltová, ale asfalt je zde až dolů k pláži. Sem již autobusy asi nejezdí a je to znát. Parkování u pláže na písku. Pláž je nádherná - divoká, kamenitá, přírodní - líbí se nám stejně jako Gerakas na Zakynthosu. Máte-li čas, stojt' to za to. Ten čas počítejte alespoň hodinu.

Monasterie panny Skiadeniské (Monastery of the virgin Skiadenis)

Z Fourni Beach se vracíme a objíždíme asi tak 400 metrový výběžek - za ním je silnice kam chceme dále, bohužel jinak to nejde - takže vzhůru vzhůru. Zpátky na hlavní cestě pokračujeme směr Prasonisi a zaujala nás směrovka na monasterii. Zajíždka do 5 kilometrů. Zastavujeme na parkovišti a vcházíme do prostor monasterie.

Přímo k nám kráčí mniška, mnich zůstává u stolu: „Poutníci, můžeme Vám nabídnout sušenku a kávu“?

Usedáme k nim a využíváme s díky jejich pohostinnost. Moc toho nenamluví, ale klidné posezení nás odtrhává od spěchu za poznáním na výletě. Tady vládne klid a mír. Mlčky popijíme vodu, kávu a jíme sušenky. Po chvíli zapředem hovor. V monasterii je svatá ikona - prý do ní byl zabodnut nůž a krvácela. Dostáváme povolení k vyfotografování a publikování na internetu. Děkujeme....

Prasonisi

Z monasterie již pokračujeme bez zastávek. Na Prasonisi se sjíždí téměř v Katavii. Několik kilometrů a z kopce se nabízí pohled na ostrov. Má to být poloostrov, ale je to ostrov. Jak je to možné? Údajně je to vlivem ročního období. V dřívějších měsících (jsme zde v září) je to poloostrov a lze tam přejet autem. Nyní je zde jen průliv. Není tu hluboko. Na ostrov lze dojít a namočit se maximálně po pás. Musíte se ale vyhnout místním sportovním nadšencům. Jsou jich tu desítky - jmenuje se kite? asi ano. Vítr je tu silný. Zvedá písek z pláže, který bodá do nohou, do zad, prostě všude.

Návštěva v září má i jednu výhodu. Můžete si stoupnout jednou nohou do Egejského moře a druhou do Středozemního. Vlny se spojí na předělu - zkuste je oddělit :-). Výběžek ukazuje rozdíly. Egejské moře nabízí větší vlny než Středozemní - tak kde se vykoupat?

Z Prasonisi pokračujeme již směrem zpátky na Kolymbii. Ještě několik zastávek na plážích. Nejvíce se nám líbila Glystra Beach. Rozlehlá a romantická.



123

WWW.CESTOVANISVETEM.CZ